

dokazali z mnogimi slučaji. Nadejamo se, da se posreči našemu učiteljstvu dobiti svojega pravnega zastopnika, ki bo neizprosno zastopal naše koristi. Če prej ne, moramo to stvar dognati na prihodnjem „Zavezinem“ zborovanju.

Učitelj in organist. „Soča“ poroča: „Primorski list“ piše dosledno v vsaki številki o učiteljih. V zadnji ima članek „Učitelj in organist“, v katerem ne pove pravzaprav nič drugega nego to, da hoče onim učiteljem, ki orglajo ter si prislužijo tako neznamenit zaslužek, odjesti še to. „Prim. list“ hoče imeti cerkvenika in organista v edni osebi, ki bi ga rabili tudi pri posojilnicah itd., na kratko: desna roka bi bil g. nuncu, politični „laufburš“ in vohun. Res, da ne spada orglanje v cerkvi k poklicu učitelja, ali to je „Prim. listu“ malo mar, njegov namen je le ta, ali škodovati tako učitelju ali pa ga z bornimi orglarskimi groši, kjer se da, privezati nase ali mu storiti molčati. — Res, prav v vsaki številki kaže „Prim. list“ svojo ljubezen do učiteljstva.

Pomožna akcija za Dalmacijo. Po nekaterih krajih Dalmacije vlada huda beda. Na Dunaju se je zasnova pomožna akcija, katero vodi posebno v to izvoljeni odbor z znanim češkim velikašem, grofom Janom Harrachom, na čelu. V odboru so med drugimi tudi: državni posl. vitez Vuković, drž. posl. dvorni svetnik Friderik Ploj, državni posl. Jós. Virgilij Perić in državni posl. Jurij Biankini. Ta odbor je razposlal ravnokar oklic, v katerem opozarja na bedo, ki je nastala po nekaterih krajih Dalmacije zaradi slabe letine v lanskem letu in zaradi pomanjkanja dela. Že grozi zavoljo lakote tifus s svojimi groznimi posledicami. Odbor prosi milodarov, da se to prepreči. Prebivalci Dalmacije niso še nikdar prosili javnih milodarov. To je sedaj prvokrat. Avstrijski narodi so imeli vsekdar toplo srce za trpljenje človeško. Začasni odbor se obrača torej do njih, naj se usmilijo bedo trpečega prebivalstva v Dalmaciji in naj istemu z milodari priskočijo na pomoč. Odbor ima svoj sedež na Dunaju, I., Freieung 3.

Kaj vse smejo pisati o Slovencih! O tem priča vnovič neki spis v „Marburger Zeitung“, ki je (mimogrede bodi omenjeno) nekako glasilo c. kr. uradnikov v Mariboru. Ta nemški list se je pospel do več nego nečuvvene trditve, da je v slovenskem narodu običaj, da koljejo svoje lastne otroke, da iste pečejo in jedo, razsekujejo svoje lastne soproge, svake in zete in da z istimi krmijo svoje prašiče! Krajev da je med slovenskim ljudstvom, katerih se treba izogibati, ako noče potnik, da mu lobanja pride kot corpus delicti na mizo sodnikov! Kaj pravite o taki pisavi?! Nič vam ne bi zamerili, ako bi nam rekli, da to ni možno — da smo si le izmislili. Ne mogli bi vam zameriti, ker je res težko verjeti, da so ljudje na svetu s tako infernalno zlobnostjo, peklensko dušo in — satanskim persom. Taka lopovstva smejo pisati nemški listi, tako krvavo smejo žaliti eno celo narodnost, ne da bi se radi tega vznemirjal ni en sam državni pravdnik in ne da bi se — kar je še veliko huje — med nemškimi novinarji našla ena sama živa krščena duša, ki bi imela v sebi toliko zdravega moralnega čuvstva in poštenja, da bi v imenu človeškega čuvstvanja protestirala proti takemu brezprimernemu časnikarskemu lopovstvu.

Harmonij na prodaj. Meščanska šola v Krškem proda po nizki ceni Luznikov didaktofon (prvotnega sistema), ki je pripraven za šole in učence.

Čistnica uredništva.

Prejeli smo to-le pismo: . . ., 13. marca 1903. Cenjeni gospod urednik! Vsa hvala Vam, da tako čvrsto zastopate naše koristi s svojim listom. A kar ste pisali v 8. št. pod zaglavjem: „Razmere, kakršnih ni pod solncem“ pa vendar ne moremo verjeti, ker ni verjetno, da bi oblastva, ki s tako paznim očesom gledajo, da kak učitelj niti za pičico ne greši zoper zakon, trpela take nezakonitosti, ki bijejo v obraz vsemu učiteljstvu. Pogovarjali smo se o tem z mnogimi kolegi, a nihče ne more tega verjeti, da bi krojača pripustili za učitelja, izšolane učitelje pa ob istem času silili v nadaljevalne tečaje.

Saj vendar nismo v časih, ko se je vršila Malavašičeva povest „Zlata vas“, ko so imeli minuendo licitacijo učiteljske službe in je postal učitelj oni, ki jo je prevzel za najnižjo plačo. A že takrat je rekel župnik, da naj učitelja pošteno plačajo. Oprostite nam, da jdvomimo. S tem Vas pa nikakor ne maramo žaliti, ampak le mislimo, da ste bili bržkone mistificirani. Dandanes se zahteva od dimnikarja, da ima dokaz sposobnosti in od takega, ki hoče biti učitelj, pa bi se kaj takega ne zahtevalo. Notica je naredila velikanski vtisk ne le med učiteljstvom, ampak tudi med vsem pametno mislečim ljudstvom. Ako mogoče, razjasnite nam to, ker se učiteljstvo zgraža nad takimi razmerami. Neki kolega je rekel: „Pri takih razmerah niso naša zrelostna in sposobnostna izpričevala za drugo kot za na — gnojišče.“ Tako se pač ne izboljšuje tako grajano zaostalo šolstvo. Oprostite mi, da Vam pišem odkritosrčno. S kolegijalnim pozdravom Vaš . . .

Nanje odgovarjamo: Ne čudimo se, da ste tudi Vi zašli med neverjetne Tomaže, saj je bilo tudi nam težko verjeti. A resnice ni mogoče zatajiti. Ker pa je naš princip, da pišemo zgolj resnico, četudi bode v oči, smo registrovali tudi to. Če pa hočete zvedeti, kje so tiste šole, pojdite v najzapuščenejši košček slovenske zemlje, v črnomeljski okraj, tamkaj zveste, da ni bilo laži v naših besedah. Sicer pa tudi lahko greste po dokazilo na Notranjsko v Ž., kjer Vam povedo, da je ondotna trirazrednica vzgojila učiteljico, ki ji je bila dovolj ljudskošolska izobrazba, da je bila sprejeta v naš stan. Vemo pa še marsikaj drugega, kar nam bo ob svojem času še dobro služilo. Zato se kar nič ne čudimo, da poudarjajo to žalostno resnico tudi nemški listi. Berite samo na pr. „Steierische Schul- und Lehrerzeitung“ z dne 8. t. m. ali pa „Laibacher Schulzeitung“ z dne 16. t. m. Tako prehaja slava našega imena od naroda do naroda. In slava tistim, ki so tej slavi plemeniti vir!

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 623.

Kranjsko.

Na štirirazredni ljudski v D. M. v Polju je stalno oddati s pričetkom šolskega leta 1903/4 učno mesto s postavnimi prejemki samo za moško prosilce.

Pravilno opremljene prošnje je poslati službenim potom tukajšnjemu uradu do 15. aprila 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Ljubljani, dne 7. sučca 1903.

Št. 221.

Na štirirazredni ljudski deški šoli v Kamniku je stalno oddati eno učno mesto s postavnimi prejemki s pričetkom šolskega leta 1903/4. Prednost imajo prosilci, ki so zmožni poučevati v risanju na obrtnonadaljevalni šoli.

Prošnje, ki so bile vložene vsled razpisa z dne 17. septembra 1902 št. 678, obdržijo veljavnost tudi za novi razpis.

Nove prošnje je poslati tukajšnjemu uradu službenim potom do 15. aprila 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Kamniku, dne 11. marca 1903.

Št. 312.

Na dverazrednici na Blokah je popolniti izpraznjeno nadučiteljsko mesto. Prošnje za to mesto so predpisanim potom vlagati semkaj do dne 7. aprila 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 6. marca 1903.

Št. 560.

Primorsko.

V šolskem okraju Sežanskem so razpisana ta-le mesta:

1. učiteljsko-voditeljska služba na enorazrednicah v Avberu, v Kobljeglavi, Štjaku in na Vojščici;
2. služba učiteljice na trirazrednici v Nabrežini;
3. služba učiteljice rokodel za šole v Nabrežini, Šempolaju in Mavhinjah proti letni nagradi od 520 K.

S službama pod točkama 1. in 2. so spojeni prejemki, ustanovljeni v deželnih zakonih od dne 15. oktobra 1896. I. zak. in ukaz. št. 30 in od dne 6. oktobra 1900. I. zak. in ukaz. št. 26.

Prosilci odnosno prosilke naj vložijo svoje pravilno opremljene prošnje tekom šestih tednov po oglasu tega razpisa v uradnem listu na c. kr. okrajni šolski svet.

C. kr. okrajni šolski svet Sežana, dne 8. marca 1903.

Predsednik: *Rebek.*